

Piše: VINOTH RAMACHANDRA

Nedavno sam bio u Portugalu, u isto vrijeme kad i Marina Silva, brazilska organizatorica ekoloških kampanja koja je radila u Ministarstvu zaštite okoliša u vrijeme vlasti predsjednika Lule de Silva. Ova nevjerojatna žena s razlogom je poštovana diljem svijeta zbog njenog neumornog i hrabrog rada. Ona je puno više od ekološkog aktivista koji se zalaže za očuvanje svjetskih šuma. Ona promovira drugačiji stil politike; politika koja stavlja dugoročnu budućnost Zemlje i njezinih stanovnika ispred kratkoročne financijske dobiti. To je politika održivosti. Takva je politika u skladu s Biblijskim mandatom da obrađujemo i čuvamo Zemlju (Postanak 2:15).

Marina Silva je predana kršćanka. Njena matična crkva (Assemblies of God) joj je dodijelila ulogu "misionarke za brigu o stvorenju". (Zamislite kakva bi bila promjena u globalnoj Crkvi kad bi političari, ekonomisti, poduzetnici, ekološki aktivisti, umjetnici i ostali imali takvu misiju i toliku molitvenu podršku!). Dok je bila na čelu Ministarstva zaštite okoliša, okupila je glavne ministre 15 drugih ministarstava, uključujući Ministarstvo prometa, poljoprivrede, prosvjete i energije kako bi stvorila odredbe za promicanje politike održivosti i utemeljila ih u srce vlasti. To ju je uvelo u sukobe s moćnim korporativnim interesima i zločinačkim mrežama koji žele kontrolirati Amazonom kao što narko-karteli kontroliraju krijumčarenje droge u ostalim zemljama Latinske Amerike.

Marina je rođena u siromaštvu i odrasla je u kišnim šumama Amazone. Svoje djetinjstvo je provela skidajući lateks s drva kaučukovca i u lovu s ocem kako bi prehranili njihovu veliku obitelj. Imala je 16 godina kad je naučila čitati i pisati. To se dogodilo kad se preselila u obližnji gradić kako bi radila kao kućna pomoćnica. Do tada, sve što je znala naučila je od šume i njenog naroda koji su obitavali u šumama. To je u njoj stvorilo ljubav za stvaranjem, kao i smisao za tumačenje istog. Deset godina poslije, diplomirala je povijest i zajedno s Chicom Mendesom osnovala sindikat u državi Acre. (Zamislite koliko u svijetu ima djece poput Marine s nerazvijenim potencijalom zbog nesreće jer su rođeni na krivom mjestu u krivo vrijeme).

U ranim 80-ima dvadesetog stoljeća, Marina i Mendes su organizirali miran prosvjed ljudi koji su živjeli u zajednicama u šumama. Prosvjedovali su protiv nemilosrdnog krčenja šuma i istjerivanja ljudi iz njih. Država Acre je postala poznata kao temeljni primjer otpora protiv uništenja okoliša iza kojeg su stajali velike tvrtke i političari. Kad je Mendes ubijen, njihov je rad postao poznat na globalnoj razini. To je uvelo Marinu u federalnu politiku i godine 1994. izabrana je u brazilski federalni senat.

Kao senatorica, a kasnije Ministrica zaštite okoliša, Marina se borila za reduciranje krčenja šuma različitim akcijama: osnovala je službenu agenciju za zaštitu okoliša, Ibama, koja je radila s federalnom policijom i Ministarstvom obrane, čime se povećala šumska patrola; okončala je preko 1 500 ilegalnih poslova u amazonskoj regiji; preuredila je upotrebu zemlje time što je utvrdila 24 milijuna hektara zaštićenog područja i uvela Zakon o korištenju šuma kojim je omogućila proizvodnju građevnog drva i financijski osigurala stanovnike šuma da imaju veću ulogu u upravljanju šumskim područjima.

Marina je ponovo u brazilskom senatu i utjelovljuje politiku koja stavlja ljude i naš planet ispred profita i moći. Ali, to je jako usamljena funkcija za obnašati bilo gdje u svijetu.

Bogata elita Brazila, Indije i Kine koji su u centru pažnje globalnih medija (kao primjerice nedavno održani Indijski Grand Prix) su oni koji definiraju "razvoj" za nas ostale. Njihova moralna imaginacija je, tragično, ozbiljno osakaćena. Oni mogu samo imitirati propadajuće i neodržive životne stilove zapadnih elita, i iako mi sada znamo koliko ti životni stilovi koštaju naš planet i većinu njegovog stanovništva (kako ljudi, tako i flore i faune), svejedno nema dovoljno

kreativnih razmišljanja kako bi trebao izgledati drugačiji model “razvoja”.

Za kraj, usporedimo Marinu Silvu s nekim trenutnim predsjedničkim kandidatima u SAD-u koji također tvrde da su kršćani koji žive u skladu s onim što nas Biblija uči. Michele Bachmann, na primjer, ima samo jedno rješenje za trenutni ekonomski jad u njoj zemlji: ukinuti Agenciju za zaštitu okoliša i sva ekološka ograničenja s obzirom na masivno poduzetništvo! Takve gluposti se više čuju u sekularnim medijima nego Marinina evanđeoska ekonomija. (Za zapitati se koju Bibliju Bachmann i ostali čitaju). Mogu li crkve diljem svijeta smatrati Marinu uzorom, umjesto bučnih pastora velikih crkava u Sjevernoj Americi i političara kada je riječ o kršćanskom vodstvu u javnoj sferi?

Prevela: Nina Narančić